

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2010 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Grzegorz Jankowski (spr.)
Sędziowie	Sędzia WSA Marzena Iwankiewicz, Sędzia NSA Elżbieta Makowska
Protokolant	Michał Iwanowski

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 12 maja 2010 r.
sprawy ze skargi Wojewody Zachodniopomorskiego
na uchwałę Rady Miasta Szczecin
z dnia 16 października 2006 r. nr LXIII/1175/06
w przedmiocie wprowadzenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie
Gminy Miasto Szczecin

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w części obejmującej § 3 pkt 5 w zakresie wyrazów „w przypadku nowopowstałej kanalizacji podłączenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy do tej kanalizacji należy wykonać w ciągu jednego roku od daty przejęcia sieci do eksploatacji”, § 3 pkt 7 i 8, § 4 pkt 4, 6, 7 oraz § 14 pkt 1 w zakresie wyrazów „przez okres dwóch lat”,
- II. stwierdza, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w zakresie wskazanym w pkt. 1 do czasu uprawomocnienia się niniejszego wyroku.

Na oryginale właściwy/we podpis/y
za zgodność z oryginałem
ST. SEKRETARZ SĄDOWY

Michał Iwanowski

UZASADNIENIE

Wojewoda Zachodniopomorski, działając w trybie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie skargę na uchwałę Rady Miasta Szczecin z dnia 16 października 2006 r. Nr LXIII/1175/06 w przedmiocie wprowadzenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miasto Szczecin, wnosząc jednocześnie o stwierdzenie nieważności w/w uchwały w części dotyczącej postanowień § 3 pkt 5 w zakresie wyrazów „w przypadku nowo powstałej kanalizacji podłączenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy do tej kanalizacji należy wykonać w ciągu 1 roku od daty przejęcia sieci do eksploatacji”; § 3 pkt 7 i 8; § 4 pkt 4, 6 i 7 oraz § 14 pkt 1 w zakresie wyrazów „przez okres dwóch lat”.

Uzasadniając swoje stanowisko organ nadzoru podniósł, że Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie nie może wykraczać poza materię przewidzianą w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przepis ten stanowi bowiem delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, ściśle określając zakres spraw, które mogą być przedmiotem unormowania uchwały rady gminy. Nie daje on prawa radzie gminy ani do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w cyt. przepisie, ani podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej.

Zdaniem organu kwestionowane regulacje uchwały Nr LXIII/1175/06 Rady Miasta Szczecin z dnia 16 października 2006 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miasto Szczecin, naruszają w sposób istotny postanowienia ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W dalszej części skargi Wojewoda wskazał, że w § 3 pkt 5 przywołanej uchwały Rada Miasta Szczecin postanowiła, że właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku na terenie nieruchomości poprzez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub w przypadku braku kanalizacji wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub przydomową oczyszczalnię ścieków.

W przypadku nowo powstałej kanalizacji podłączenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy do tej kanalizacji należy wykonać w ciągu 1 roku od daty przejęcia sieci do eksploatacji. W ocenie organu nadzoru zdanie drugie przywołanej regulacji stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Obowiązek przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej wynika wprawdzie z przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy, jednakże ustawodawca nie określił terminu w jakim owo przyłączenie ma nastąpić, nie upoważnił też organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do wskazania tego terminu w Regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Zatem, arbitralne określenie przez Radę Miasta Szczecin terminu, w jakim ma nastąpić przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej bez wątplenia nie mieści się w granicach upoważnienia określonego w art. 4 ust. 2 ustawy.

Ponadto przepis § 3 pkt 7 uchwały nakłada na właścicieli nieruchomości położonych na terenie Gminy Miasto Szczecin obowiązek usuwania nawisów (sopli) z okapów, rynien i innych części nieruchomości. Przywołana regulacja Regulaminu stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którym regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Również art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek polegający jedynie na uprzątnięciu błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości przy czym za taki chodnik uznaje się wydzielona część drogi publicznej służąca dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości. Rada Miasta Szczecin tym samym nie miała kompetencji do nałożenia na właścicieli nieruchomości obowiązku usuwania nawisów (sopli) z okapów, rynien i innych części nieruchomości, jeśli nie są to części nieruchomości służące do użytku publicznego.

Natomiast przepisy §3 pkt 8, § 4 pkt 4, 6 i 7 uchwały stanowiące odpowiednio, iż:

- właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku na terenie nieruchomości poprzez usuwanie ze ścian budynków, ogrodzeń i innych obiektów, ogłoszeń, plakatów, napisów, rysunków itp., umieszczonych tam bez zachowania trybu przewidzianego przepisami prawa (§3 pkt 8);
- na terenie gminy zabrania się niszczenia lub uszkodzenia obiektów małej architektury, urządzeń wyposażenia placów zabaw, urządzeń do zbierania odpadów, obiektów przeznaczonych do umieszczania reklam i ogłoszeń, urządzeń stanowiących elementy infrastruktury komunalnej, np. hydrantów, transformatorów, rozdzielni, linii

energetycznych, telekomunikacyjnych, wiat, przystanków, roślinności, niszczenia terenów zielonych (§4 pkt 4);

- na terenie gminy zabrania się umieszczania afiszy, reklam, nekrologów, ogłoszeń itp. w miejscach do tego nie wyznaczonych (§ 4 pkt 6);
- na terenie gminy zabrania się malowania, np. graffiti poza wyznaczonymi do tego celu ścianami (§4 pkt 7) niewątpliwie stanowią, w ocenie organu nadzoru przekroczenie delegacji ustawowej, albowiem nie mieszczą się one w katalogu spraw wymienionych w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Ustawodawca bowiem wyliczając komponenty Regulaminu w przywołanej regulacji, nie posłużył się zwrotem "w szczególności", co należy rozumieć w ten sposób, iż z jednej strony wyliczenie zamieszczone w art. 4 ust. 2 ma charakter zamknięty, tym samym organy stanowiące gmin nie mogą określać w Regulaminach czystości i porządku kwestii, które nie mieszczą się w zakresie powyższych zagadnień, z drugiej zaś strony w Regulaminie muszą znaleźć się postanowienia odnoszące się do wszystkich punktów omawianego przepisu ustawy.

W dalszej części skargi organ wskazał, że w §14 pkt 1 kwestionowanej uchwały Rada Miasta Szczecin nałożyła na właścicieli nieruchomości obowiązek zawarcia umowy z podmiotem uprawnionym na odbieranie odpadów komunalnych oraz opróżnianie zbiornika bezodpływowego lub opróżnianie osadnika oczyszczalni przydomowej oraz przechowywania przez okres dwóch lat dowodów uiszczania opłat za te usługi. W ocenie organu nadzoru postanowienie cyt. regulacji w zakresie wyrazów „przez okres dwóch lat” stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 oraz art. 6 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 1 właściciele nieruchomości przy wykonywaniu obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 pkt 3b obowiązani są do udokumentowania, w formie umowy korzystania z usług wykonywanych przez zakład będący gminną jednostką organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości lub w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, przez okazanie takiej umowy i dowodów płacenia za takie usługi. Powyższy przepis nakłada wprawdzie na właścicieli nieruchomości obowiązek udokumentowania, w formie umowy i dowodów uiszczania opłat, korzystania z usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych, jednak nie wskazuje okresu przez jaki dowody uiszczania tych opłat winny być przechowywane przez właścicieli nieruchomości.

Ponadto, omawiane przepisy art. 6 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy nie przyznają organowi stanowiącemu gminy uprawnienia do wyznaczania takich terminów w Regulaminie utrzymania czystości i porządku. Tym samym, nałożenie przez Radę Miasta obowiązku przechowywania dowodów uiszczania opłat przez konkretny okres czasu (dwa lata) stanowi bezspornie przekroczenie delegacji ustawowej.

Końcowo Wojewoda podkreślił, że wniesienie skargi poprzedzone zostało wystąpieniem do Rady Miasta Szczecin z wezwaniem do usunięcia - we własnym zakresie - występujących w uchwale naruszeń prawa (pismo z dnia 3 czerwca 2009 r., znak NK.4.KJ.0713/133/2009). W odpowiedzi na powyższe - pismem z dnia 6 lipca 2009 r., znak WGKiOŚ.IV.RM/7062/15/09 - Zastępca Prezydenta Miasta Szczecin, ustosunkowując się do zarzutów, poinformował organ nadzoru, iż w chwili obecnej podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania wadliwych postanowień uchwały Nr LXIII/1175/06 Rady Miasta Szczecin byłoby działaniem przedwczesnym.

W odpowiedzi na skargę Rada Miasta Szczecin odnośnie uwag dotyczących § 3 pkt 5 uchwały wskazała, że stanowi on jedynie doprecyzowanie obowiązku ciążącego na właścicielach nieruchomości opisanego w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy i nie wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego.

Organ jest przy tym świadomy tego, że żaden przepis ani ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, ani ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków nie precyzuje terminu na podłączenie do sieci. Można więc rozważyć, czy termin ten nie wynika pośrednio z zamieszczonych w ustawie o gospodarce nieruchomościami, przepisów o urządzeniach infrastruktury technicznej i opłatach adiacenckich. Wprawdzie opłaty adiacenckie pojawiają się dopiero przy podziale nieruchomości a także przy scalaniu i podziale nieruchomości, ale w art. 145 ust. 1 u.g.n. jest przepis, mówiący że wójt (burmistrz, prezydent miasta) może ustalić opłatę adiacencką po stworzeniu warunków do podłączenia nieruchomości do poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej. Można więc dojść do wniosku, że po stworzeniu warunków podłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej na właścicielu nieruchomości zaczyna ciążyć obowiązek przewidziany w art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g (podobnie W. Radecki Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Komentarz, ABC, 2008, wyd. III.). Celem uniknięcia wszelkich wątpliwości w realizowaniu obowiązku z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, organ zdecydował się wprowadzić jednolity, roczny termin na podłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego § 3 pkt 7 uchwały Rada podkreśliła, że wbrew twierdzeniem skargi przywołana regulacja nie stanowi naruszenia art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b, który nakłada obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Dla rozstrzygnięcia tej kwestii kluczowe znaczenie ma, zdaniem Rady, wyjaśnienie pojęcia „nieruchomości służące do użytku publicznego”, które nie zostało zdefiniowane w ustawie i zostało użyte przez ustawodawcę tylko w dwóch miejscach: art. 4 ust. 2 pkt 1 lit b oraz w art. 4 ust. 2 pkt 3. Stosując reguły wykładni w pierwszej kolejności należy dokonać wykładni językowej analizowanego pojęcia, a następnie, gdy nie przyniesie ona jednoznacznych rezultatów, zastosować pozostałe metody wykładni.

Zgodnie z definicją zawartą w słowniku języka polskiego użytek znaczy tyle, co „użytkowanie czegoś” czyli korzystanie z czegoś. Z kolei „publiczny” to: dotyczący całego społeczeństwa lub jakiejś zbiorowości, dostępny lub przeznaczony dla wszystkich, związany z jakimś urzędem lub z jakąś instytucją nieprywatną, odbywający się przy świadkach, w sposób jawny. Organ stwierdził zatem, że nieruchomość służąca do użytku publicznego to taka, z której korzysta całe społeczeństwo lub zbiorowość, dostępna lub przeznaczona dla wszystkich.

Zdaniem Rady oczywistym jest, że tą częścią nieruchomości, która służy do użytku publicznego jest niewątpliwie chodnik. Nie oznacza to jednak, że kompetencje rady miasta do określania szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości ograniczają się jedynie do chodników, jak uważa organ nadzoru. Regulowane przez przepisy prawa miejscowego zasady powinny również dotyczyć przestrzeni znajdującej się nad tymi chodnikami, w której znajdują się rynny czy okapy, gdyż one funkcjonalnie są związane z częścią nieruchomości służącą do użytku publicznego.

W ocenie organu celem jaki przyświecał ustawodawcy upoważniając gminy do określania szczegółowych zasad uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych nieczystości z części nieruchomości służących do użytku publicznego (min. chodników) było zapewnienie bezpieczeństwa dla osób korzystających z publicznie dostępnych części nieruchomości oraz ich czystości. Skoro tak, racjonalny ustawodawca powinien również zadbać o to, aby bezpieczeństwo korzystających z chodników było zagwarantowane nie tylko przez uprzątnięcie zanieczyszczeń na samym gruncie, ale również w przestrzeni, która może oddziaływać na publicznie dostępną część nieruchomości. Zwisające z rynien i okapów sople lodowe stwarzają niewątpliwie bezpośrednio

niebezpieczeństwo dla osób korzystających z chodników. Nie wystarczy więc zatem uprzątnięcie śniegu i błota z chodników aby usunąć zagrożenie dla osób uczęszczających chodnikami lecz koniecznym jest także usunięcie nawisów lodowych znajdujących się bezpośrednio nad chodnikiem.

Wychodząc więc z przedstawionego powyżej założenia Rada Miasta Szczecin wprowadziła do regulaminu utrzymania czystości i porządku kwestionowany przez organ nadzoru §3 pkt 7.

Odnosnie paragrafu § 3 pkt 8 skarżonej uchwały Rada wyjaśniła, że kompetencja do zamieszczenia w regulaminie ww. obowiązków wynika przede wszystkim z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy, który dotyczy uprzątnięcia „innych zanieczyszczeń” z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Poza chodnikami w zakres tego pojęcia wchodzi również ściany budynków, ogrodzenia i inne obiekty lub nieruchomości, które są publicznie dostępne tzn. że swobodny dostęp do nich mają wszyscy. Wprawdzie nie służą one do bezpośredniego użytku, tak jak chodniki, tym niemniej publiczne ich wyeksponowanie i udostępnienie powinno skutkować nałożeniem na ich właścicieli obowiązku utrzymywania ich czystości i estetycznego wyglądu.

Przechodząc do kolejnego zaskarżonego § 4 pkt 4, 6 i 7 uchwały dotyczących zakazów obowiązujących na terenie Gminy Miasto Szczecin w zakresie niszczenia wymienionego w tym przepisie mienia oraz urządzeń użyteczności publicznej, to obowiązek przestrzegania powyższych zakazów wynika z powszechnie obowiązujących przepisów prawa wymienionych w kodeksie wykroczeń. Jednocześnie Rada podała, że umieszczenie w miejscu publicznym do tego nieprzeznaczonym ogłoszenia, plakatu, afiszu, apelu, ulotki itd. stanowi wykroczenie stypizowane w art. 63a kodeksu wykroczeń, niszczenie lub uszkodzenie roślinności na terenie przeznaczonym do użytku publicznego uregulowane zostało w art. 144 kw, natomiast niszczenie lub uszkodzenie rzeczy o wartości poniżej 250 zł stanowi wykroczenie z art. 124 kw. Uniemożliwianie korzystania z urządzeń przeznaczonych do użytku publicznego jest zaś wykroczeniem z art. 143 kw.

Wobec powyższego organ stwierdził, że postanowienia § 4 pkt 4, 6 i 7 skarżonej uchwały nie nakładają na mieszkańców Gminy Miasto Szczecin nowych obowiązków tudzież zakazów, lecz stanowią co najwyżej powielenie obowiązujących przepisów w celu przypomnienia o ich mocy obowiązującej.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu § 14 pkt 1 uchwały Rada wskazała, że przepis ten jest tylko uszczegółowieniem ogólnego obowiązku z art. 6 ust 1 ustawy w zakresie wskazania konkretnego okresu przechowywania dokumentów. Rada zwróciła uwagę, że przyjęty przez nią regulamin ma określać szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miasto Szczecin (art. 4 ust. 2), stąd też powinien on być precyzyjny i dokładny. Organ wskazał przy tym, że w przypadku ogólnego zapisu jakim jest niewątpliwie art. 6 ust. 1 mogą powstać praktyczne problemy z egzekucją obowiązku w nim opisanego. Brak określenia terminu przechowywania dowodów dokumentujących uiszczanie opłat za świadczone usługi w zakresie odpadów komunalnych stwarza trudności w ustaleniu czy właściciel nieruchomości wywiązał się z obowiązku wynikającego z art. 6 ust. 1 ustawy. Stąd też Rada za celowe uznała określenie szczegółowych zasad w tym zakresie poprzez wskazanie konkretnego okresu czasu przez który właściciel nieruchomości ma obowiązek przechowywać przedmiotowe dokumenty.

Wojewódzki Sąd Administracyjny u z n a ł, co następuje:

Sądowa kontrola zaskarżonego aktu prowadzona na podstawie z art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz.1269 ze zm.) oraz art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) doprowadziła do stwierdzenia, że skarga jest zasadna.

Na wstępie Sąd pragnie zaznaczyć, że skarga wniesiona przez Wojewodę Zachodniopomorskiego na podstawie art. 93 ust.1 ustawy z 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 1452, poz. 1591 ze zm.) jest dopuszczalna.

Regulamin utrzymana czystości i porządku w gminach jest aktem prawa miejscowego, a zatem zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji RP obowiązuje na terenie jednostki samorządu terytorialnego, którego rada ten akt uchwaliła.

Zgodnie z art. 40 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym, gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy na podstawie upoważnień ustawowych, oraz na podstawie tej ustawy w zakresie określonym w art. 40 ust. 2, a na podstawie art. 40 ust. 3 w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego.

Zaskarżona, w części uchwała, jako podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4 ust.1 ustawy z 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie może wykraczać poza granice przedmiotowe tego upoważnienia.

Granice te określone zostały w art. 4 ust. 2 powołanej wyżej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, i tylko w tym zakresie rada gminy mogła podjąć uchwałę stanowiącą regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie.

Regulamin uchwalony na podstawie powołanych przepisów, musi formułować postanowienia jedynie w granicach upoważnienia ustawowego, regulując jedynie kwestie, które wynikają z delegacji ustawowej.

Zauważyć też należy, że skoro postanowienia Regulaminu mają na celu jedynie uzupełnienie wydanych przez inne podmioty przepisów powszechnie obowiązujących, kształtujących prawa i obowiązki ich adresatów, to muszą być pozbawione powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących zawartych w innych aktach normatywnych, a w szczególności w aktach rangi ustawowej.

Rada uchwalając przepisy prawa miejscowego winna to czynić w zgodzie z postanowieniami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100, poz. 908).

W nawiązaniu do zasad tego rozporządzenia uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego regulująca jeszcze raz to, co zostało zawarte w obowiązujących ustawach, jako istotnie naruszająca prawo jest nieważna. (WSA we Wrocławiu, wyrok z 27 listopada 2007r. II SAWr 424/07). Stąd Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie podziela stanowisko Wojewody Zachodniopomorskiego w sprawie stwierdzenia nieważności § 3 pkt 8 i § 4 pkt 4, 6 7 uchwały nr LXIII/1175/06, bowiem zawarte tam obowiązki właścicieli nieruchomości oraz zakazy stanowią nie tylko przekroczenie delegacji ustawowej, gdyż nie mieszczą się w Katalogu spraw wymienionych w art. 4 ust.2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ale też zostały uregulowane w kodeksie wykroczeń tj. ustawie z 20 maja 1971r. bądź w ustawie z 21 marca 1985r. o drogach publicznych.

W § 3 pkt 5 przywołanej uchwały Rady Miasta Szczecin ustanawia się termin 1 roku dla podłączenia nieruchomości do nowej kanalizacji licząc od daty przejęcia sieci do eksploatacji.

Obowiązek przyłączenia nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej wynika wprost z art. 5 ust.1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,

Jednakże przepis ten nie upoważnia rady gminy do określenia terminu w jakim takie przyłączenie ma nastąpić.

Sąd nie podziela argumentów zawartych w odpowiedzi na skargę, że termin to w istocie doprecyzowanie obowiązku ciążącego na właścicielu nieruchomości. Ustanowienie w przepisach prawa miejscowego terminu wymaga jasnej delegacji ustawowej w tej materii. Jednocześnie Sąd przypomina, że przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach upoważniają i obligują organ gminy do wydania decyzji nakładającej na właściciela obowiązek przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej.

Podobne stanowisko odnośnie terminu Sąd zajmuje wobec § 14 pkt 1 określającego „przez okres dwóch lat” obowiązek przechowywania dowodów uiszczania opłat za usługi odbierania odpadów komunalnych lub opróżniania zbiorników.

W ocenie Sądu określenie terminu wykracza poza delegację ustawową i stąd uzasadniony jest wniosek o stwierdzenie nieważności w tym zakresie.

Zasadny jest też zdaniem Sądu zarzut skargi dotyczący § 3 pkt 7 uchwały nakładający na właścicieli nieruchomości położonych na terenie Gminy Miasto Szczecin obowiązek usuwania nawisów (sopli) z okapów, rynien i innych części nieruchomości.

W myśl art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b) ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń.

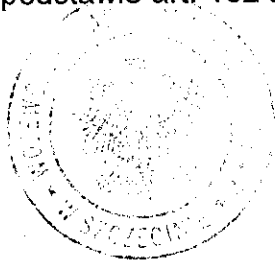
Także art. 5 ust. 1 pkt 4 wyżej wymienionej ustawy nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek polegający na uprzątnięciu błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną przy granicy nieruchomości.

Brak jest więc, w ocenie Sądu, podstaw prawnych do rozszerzenia tego obowiązku i nałożenie na właścicieli nieruchomości obowiązku usuwania nawisów (sopli) z okapów, rynien i innych części nieruchomości, jeżeli nie są to części nieruchomości służące do użytku publicznego.

Powyższe zagadnienie zostało w wystarczający sposób uregulowane w § 3 pkt 6 uchwały.

Zdaniem Sądu § 3 pkt 7 zawiera rozwiązanie, które ingeruje w konstytucyjne prawo własności.

Z powyższych przyczyn Wojewódzki Sąd Administracyjny oceniając zaskarżoną uchwałę stwierdził nieważność w części określonej wyrokiem na podstawie art. 147 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) oraz orzekł o wykonalności na podstawie art. 152 tej ustawy.

Na oryginale właściwy/we podpis/y
za zgodność z oryginałem
ST. SEKRETARZ SĄDOWY
Michał Iwanowski